

Ministerie van Financiën
Ir. R.J.V.A. Dijsselbloem
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98
1000 AB Amsterdam
020 524 91 11
www.dnb.nl

Autoriteit Financiële Markten
Postbus 11723
1001 GS Amsterdam
020 7972000
www.afm.nl

Geachte heer Dijsselbloem,

Op verzoek van de Vaste Kamercommissie heeft u DNB en AFM verzocht om inzicht te verschaffen in de effecten van geschiktheidstoetsingen.

In bijgevoegde rapportage treft u een eerste beeld en cijfers aan voor de jaren 2013 en 2014. Gegeven de relatief jonge toetsingspraktijk is het nog niet mogelijk om duidelijke ontwikkelingen of trends uit de cijfers te halen.

Desalniettemin zijn onze ervaringen met de geschiktheidstoetsingen positief. Onze stellige indruk is dat financiële instellingen, mede onder invloed van dit instrument, meer aandacht schenken aan het aantrekken en behouden van gekwalificeerde beleidsbepalers en commissarissen. Alleen al daarom draagt dit instrument bij aan een betere corporate governance van het bestuur van financiële instellingen. Daarmee wordt een belangrijk gevolg gegeven aan de lessen die - onder meer ook door enquêtemissies van de Tweede Kamer - getrokken zijn uit de financiële crisis.

Het is ons niet ontgaan dat er recent publieke belangstelling is voor de geschiktheidstoetsingen en in het bijzonder op het punt van de rechtsbescherming.

In dat verband willen we graag benadrukken dat het toetsingsproces uitgebreide zorgvuldigheidswaarborgen kent, waaronder een escalatieprocedure die afhankelijk van de complexiteit van de toetsing resulteert in participatie van (senior) managers, van directieleden of bestuursleden van de toezichthouders in het toetsingsproces. Ook vindt in dergelijke gevallen collegiale toetsing plaats. Voor uitgebreider beschrijvingen van het toetsingsproces verwijzen we naar de websites van DNB en AFM:

<http://www.dnb.nl/toezichtprofessioneel/bestuurderstoetsingen/index.jsp>
<http://www.dnb.nl/nieuws/dnb-nieuwsbrieven/nieuwsbrief-banken/nieuwsbrief-banken-augustus-2014/dnb310859>

en

<http://www.afm.nl/~media/files/brochures/2012/informatiebulletin-toetsingen.ashx>.

Datum

25 juni 2015

Ons kenmerk

2015/124733

Behandeld door

Mensinga, J.M.H. (mw)
020 5245791 en
Ter Braak, M.H.J.M (mw)
020 7972030

Bijlagen

1

Daarnaast merken we op dat het reguliere bestuursrechtelijk kader van toepassing is op besluiten van DNB en AFM genomen in het kader van de uitvoering van hun taak om beleidsbepalers bij financiële instellingen te toetsen op geschiktheid en betrouwbaarheid. Besluiten staan vervolgens in eerste instantie open voor bezwaar bij DNB of AFM. Binnen AFM en DNB worden bezwaren behandeld door personen die niet in een eerder stadium bij het besluit betrokken zijn geweest. Vervolgens kan (hoger) beroep worden ingesteld bij de bestuursrechter.

Datum
25 juni 2015

Ons kenmerk
2015/124733

Deze in het bestuursrecht gangbare opzet, voorzien van diverse rechtswaarborgen waaronder een onafhankelijke en zorgvuldige rechtsgang in meerdere instanties, geldt overigens ook voor andere beslissingen van bestuursorganen die in voorkomende gevallen zeer grote impact voor personen of instellingen kunnen hebben (bijvoorbeeld asielpraktijk, vergunningen).

Tenslotte willen we ook benadrukken doorlopend gespist te zijn op mogelijke procesversterkingen die de gevoelde rechtszekerheid bij (kandidaat-)bestuurders - voor wie de persoonlijke belangen aanzienlijk kunnen zijn - verder kunnen vergroten zonder daarbij de onafhankelijke oordeelsvorming van de toezichthouder aan te tasten of haar wettelijke en maatschappelijke verantwoordelijkheid voor een zowel integer als deskundig bestuur in de financiële sector te ondergraven.

In lijn daarmee kan worden gemeld dat DNB en AFM naar aanleiding van het afronden van de toetsingen van de zittende commissarissen in de planning voor 2016 hebben opgenomen een evaluatie van het proces van toetsingen waarbij het voornemen is om deze evaluatie door een externe partij plaats te laten vinden. We geven ons daarbij in het bijzonder ook rekenschap van best practices bij andere toezichthouders en houden rekening met verdere convergentie van de toetsingspraktijk in Europees verband, waarbij SSM-ontwikkelingen in het bijzonder worden gevolgd.

Voor de overige bevindingen verwijzen wij u naar de bijgevoegde rapportage.

Hoogachtend,
Autoriteit Financiële Markten

De Nederlandsche Bank N.V.

Onderwerp:

Rapportage geschiktheidstoetsingen DNB en AFM versie 25 juni 2015

Toezicht horizontale functies
en integriteit
Expertisecentrum toetsingen

1. Inleiding

Op 13 november 2014 heeft de Minister van Financiën tijdens het 'Algemeen Overleg accountancy' met de vaste Kamercommissie voor Financiën gesproken over de mogelijkheid om voor de top van de accountantskantoren een geschiktheidstoets in te voeren. In dit kader zijn De Nederlandsche Bank (DNB) en de Autoriteit Financiële Markten (de AFM) gevraagd te rapporteren over het verloop van de geschiktheidstoets bij andere financiële ondernemingen.

In deze nota geven DNB en de AFM gezamenlijk een toelichting op de achtergronden van de geschiktheidstoetsingen die door hen worden uitgevoerd. Er wordt toegelicht hoe wij deze toetsingen uitvoeren en wat daarvan het resultaat is in cijfers over het aantal toetsingen in de jaren 2013 en 2014. Wij geven ook een toelichting op de belangrijkste redenen waarom kandidaten niet geschikt bevonden worden en hoe de besluitvormingsprocedure bij de toezichthouders er uit ziet.

Datum

25 juni 2015

Kenmerk

2015/222964

2. De geschiktheidstoetsingen en het beoogde effect

Krachtens de Wet op het financieel toezicht, de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling, de Wet toezicht trustkantoren en de Wet financiële markten BES (Wfm BES) toetsen DNB en de AFM de geschiktheid van beleidsbepalers. DNB en de AFM hebben met de Beleidsregel geschiktheid¹ aan de geschiktheidstoetsingen een nadere invulling gegeven. Voor financiële ondernemingen in de zin van de Wft geldt tevens dat naast beleidsbepalers² met ingang van 1 juli 2012 ook leden van het intern toezichthoudende orgaan³, de commissarissen, geschikt dienen te zijn. De grondslag voor de geschiktheidseis is te vinden in diverse Europese richtlijnen.

Eén van de lessen uit de financiële crisis is het belang van goede beleidsbepalers en commissarissen in de financiële sector. Uit verschillende onderzoeken⁴ naar aanleiding van de financiële crisis is gebleken dat geschikte beleidsbepalers en commissarissen essentieel zijn voor een goed functionerende corporate governance. De maatschappij stelt aldus steeds hogere eisen aan beleidsbepalers en commissarissen van financiële ondernemingen. Deze eisen zijn vertaald in de beleidsregel. Belangrijke uitgangspunten die in deze beleidsregel worden gehanteerd zijn dat geschiktheid een doorlopende eis is en dat de onderneming verantwoordelijk is voor het aanstellen en aanhouden van geschikte beleidsbepalers. Geschiktheid bestaat uit kennis, vaardigheden en professioneel gedrag.

¹ De Beleidsregel geschiktheid 2012, Staatscourant 2012 nr. 13546.

² Onder (dagelijks) beleidsbepalers, worden hier ook bestuurders verstaan.

³ Onder lid van een intern toezichthoudend orgaan, kan naast een commissaris ook een lid van een Raad van Toezicht verstaan worden of algemene bestuursleden die geen dagelijks bestuur zijn. In deze rapportage wordt voor al deze gevallen de term 'commissaris' gebruikt.

⁴ Commissie De Wit en de Commissie Scheltema. Zie in dit kader ook de MvT 32 786 Nr 3, p. 2 (2010-2011) inzake de invoering van de geschiktheidseis.

Bij de toetsing wordt rekening gehouden met:

- de functie van de beleidsbepaler;
- de aard, omvang, complexiteit en het risicoprofiel van de onderneming waar de beleidsbepaler werkzaam is;
- de samenstelling en het functioneren van het collectief.

Bij een geschiktheidstoetsing is de onderneming verantwoordelijk voor het aanmelden van een geschikte kandidaat. Zij toont de geschiktheid aan door een dossier aan te leveren met onderbouwing van de voordracht. Daarna start de toezichthouder met een eigen onderzoek om een goed beeld te krijgen van de geschiktheid van de kandidaat voor de functie. Dat onderzoek bestaat uit meerdere elementen, waaronder een onderzoek van gegevens uit toezicht- en openbare bronnen en indien nodig een toetsingsgesprek met de kandidaat bij DNB of de AFM.

3. Geschiktheidstoetsingen door DNB en de AFM

Afhankelijk van het type onderneming wordt de toetsing afgehandeld door DNB of de AFM. DNB voert de toetsing uit voor banken, betaalinstanties, elektronischgeldinstellingen, clearinginstellingen, afwikkelondernemingen, verzekeraars, (gemengde) financiële en verzekeringsholdings, premiepensioeninstellingen, (beroeps)pensioenfondsen, trustkantoren, entiteiten voor risico-acceptatie en ontheffinghouders, zoals aandeelhouders die een verklaring van geen bezwaar nodig hebben. De AFM voert de toetsingen uit voor beleggingsondernemingen, (beheerders van een) beleggingsinstelling(en), bewaarders, aanbieders van krediet, aanbieders van beleggingsobjecten, financiële dienstverleners, beleggingsmaatschappijen, beheerders en bewaarders van icbe's, maatschappijen voor collectieve belegging in effecten, pensioenbewaarders en gereglementeerde markten. Voor wat betreft de bestuurders van gereglementeerde markten adviseert de AFM de Minister. Beleidsbepalers of commissarissen van financiële instellingen binnen Caribisch Nederland worden op grond van de Wfm BES eveneens getoetst door DNB of de AFM.

De geschiktheid van een persoon wordt door DNB beoordeeld vanuit het prudentieel perspectief terwijl de AFM de geschiktheid vanuit het gedragsperspectief beoordeelt. De samenwerking tussen beide toezichthouders bij de beoordeling van de geschiktheid van dagelijks beleidsbepalers en commissarissen van financiële ondernemingen waarop zowel DNB als de AFM toezicht houden, is daarom van evident belang. Vanwege hun verschillend perspectief kan ook het geschiktheidsoordeel van DNB en de AFM verschillen. Bij geschiktheidstoetsingen van dagelijks beleidsbepalers en commissarissen van banken en verzekeraars geldt dat als een van de toezichthouders een negatief oordeel vormt, op grond van de samenwerkingsbepalingen⁵, het negatieve oordeel leidend zal zijn in de beslissing. Ook bij geschiktheidstoetsingen voor andere ondernemingen, bijvoorbeeld bij beleggingsondernemingen en beheerders van beleggingsinstellingen, werken DNB en de AFM samen, al is dat niet wettelijk verplicht. Daarnaast werken DNB en de AFM conform de wet samen bij betrouwbaarheidstoetsingen van alle (mede)beleidsbepalers bij financiële ondernemingen.

⁵ De samenwerkingsbepalingen neergelegd in afdeling 1.3.1 Wft.

4. Cijfers over 2013 en 2014

Hierna volgen de overzichten van beleidsbepalers en commissarissen per sector die de AFM en DNB hebben getoetst op geschiktheid en betrouwbaarheid⁶. De cijfers zien op de jaren 2013 en 2014 omdat DNB en de AFM voor eerdere jaren samen geen vergelijkbare en volledige cijfers kunnen aanleveren.

Toetsing door DNB ⁷	2013	2014	Aantallen afgekeurd of ingetrokken 2014 ⁸	Percentage afgekeurd of ingetrokken in 2014 ⁹
Kredietinstellingen (Wft) ¹⁰	166	224	25	11
Verzekeraars (Wft)	337	404	68	17
Betaalinstellingen (Wft)	73	82	31	38
Overige Wft ¹¹	124	151	8	5
Pensioenfondsen (Pw en Wvb)	367	672	52	8
Trustkantoren (Wtt)	111	118	42	36
Instellingen ogv de Wfm Bes	-	86	8	9
Totaal	1178	1737	234	13
Waarvan:				
afgekeurd of ingetrokken	165	234		
Percentage afgekeurd of ingetrokken op het totaal van door DNB getoetste personen	14	13		
Toetsing door de AFM				
Beleggingsondernemingen (Wft)	121	140	22	16
Beleggingsinstellingen (AIFM en ICBE) (Wft) ¹²	139	450	18	4
Financiële dienstverleners (Wft) ¹³	837	845	28	3
Bemiddelen in opvorderbare gelden(Wft)	3	63	1	2
Instellingen op grond van Wfm Bes	13	11	5	45
Gereguleerde markten en Centrale Tegenpartijen (CCP's)(Wft)	13	7	1	16

⁶ Omdat geschiktheid en betrouwbaarheid in de toetsingscijfers van DNB en de AFM gezamenlijk worden weergegeven, is een splitsing van cijfers naar alleen geschiktheid of alleen betrouwbaarheid niet goed te maken.

⁷ Op grond van artikel 3:8 van de Wft toetst DNB ook entiteiten voor risico-acceptatie. Dergelijke entiteiten zijn echter niet actief in Nederland.

⁸ Dit betreft alle toetsingen die niet zijn afgesloten met een instemmende beschikking op de aanvraag van de instelling om de betreffende kandidaat te kunnen benoemen. Zie ook de toelichting op pag.4.

⁹ Het is om technische reden pas vanaf 2014 mogelijk om percentages 'niet goed gekeurd' per type instelling te genereren.

¹⁰ Hieronder vallen banken en clearinginstellingen. De cijfers van de houders van 'verklaringen van geen bezwaar' zijn opgenomen onder het type instelling waarin het belang wordt gehouden.

¹¹ Hieronder vallen premiepensioeninstellingen, beleggingsinstellingen, elektronischgeldinstellingen, afwikkelondernemingen, financiële holdings en gemengde verzekeringsholdings.

¹² Onder deze categorie vallen: beheerder van een beleggingsinstelling, beleggingsmaatschappij, beheerder van een icbe, maatschappij voor collectieve belegging in effecten, bewaarder, pensioenbewaarder, bewaarder van een icbe en beheerder van een alternatieve beleggingsinstelling.

¹³ Onder deze categorie vallen ook aanbieders van krediet en aanbieders van beleggingsobjecten.

Toetsing door de AFM	2013	2014	Aantallen afgekeurd of ingetrokken in 2014	Percentage afgekeurd of ingetrokken in 2014
Totaal	1126	1516	75	5
Waarvan:				
Afgekeurd of ingetrokken	41	75		
Percentage afgekeurd of ingetrokken op het totaal van door de AFM getoetste personen	4	5		
Cijfers van de AFM en DNB				
Totaal	2304	3253		
Afgekeurd of ingetrokken	206	309		
Percentage afgekeurd of ingetrokken op het totaal van door DNB en de AFM getoetste personen	9	10		

Indien de toezichthouder tot het negatieve oordeel komt dat een beleidsbepaler of commissaris niet geschikt is of zijn betrouwbaarheid niet buiten twijfel staat, gebeurt dit na een zorgvuldig ingericht proces. De Beleidsregel geschiktheid of de relevante toezichtwet (bij betrouwbaarheid) bieden het kader voor de beoordeling. Voor een goede oordeelvorming is incidenteel een tweede gesprek nodig. Bijvoorbeeld omdat meer informatie nodig is. Of omdat er twijfels zijn over de kennis of competenties van de kandidaat. Als het gaat om een onderneming met een hoog risicoprofiel, volgt soms een derde gesprek.

Bij een negatief oordeel krijgen de onderneming en kandidaat een formeel voornemen tot een negatief besluit met onderbouwing van het negatieve oordeel. De aanvraag van de onderneming is dan afgekeurd. Beiden kunnen vervolgens een zienswijze indienen, waarna de toezichthouder het oordeel opnieuw weegt. Is het besluit wederom negatief, dan is het mogelijk om achtereenvolgens:

- bezwaar in te dienen bij de toezichthouder;
 - in beroep te gaan bij de rechtbank;
 - in hoger beroep te gaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.
- Met deze wettelijke bezwaar- en beroepsmogelijkheden wordt de rechtsbescherming van betrokkenen bij het oordeel van de toezichthouder gewaarborgd.

Vaak besluit de onderneming echter op enig moment in bovenstaande procedure om de kandidaat terug te trekken, of de kandidaat besluit zelf om zich terug te trekken. Dan sluit de DNB of AFM het dossier: er is dan geen grond meer om tot een oordeel te komen. Dit komt in de cijfers terecht onder 'Ingetrokken aanvraag'.

Bij DNB is bij zestien van de 234 kandidaten geoordeeld dat de betrouwbaarheid niet buiten twijfel stond. In een geval is geoordeeld dat de kandidaat niet geschikt is en dat ook zijn betrouwbaarheid niet buiten twijfel stond. Bij de AFM is bij 25 van

de 75 kandidaten geoordeeld dat de kandidaat niet geschikt is en dat ook zijn betrouwbaarheid niet buiten twijfel stond.

5. Toelichting cijfers

DNB

De cijfers van DNB over 2014 laten zien dat 87% van de voorgedragen kandidaten bij DNB door de toets komt. Er zijn wel verschillen per sector. Zo is het percentage aftoetsingen bij betaalinstanties met 38% en bij trustkantoren met 36% hoog. Een belangrijke reden daarvoor is dat voorgedragen kandidaten over onvoldoende algemene en specifieke vakinhoudelijke kennis beschikten, bijvoorbeeld kennis en achtergronden van wet- en regelgeving. Maar ook binnen een sector kunnen er verschillen zijn per type of grootte van de instelling. De ervaring bij DNB leert dat hoe groter een instelling is, of hoe meer ervaring een instelling heeft met de toetsing bij DNB, des te professioneler het werving- en selectieproces vaak is ingericht en des te meer geschikte kandidaten dan worden voorgedragen.

Pensioenfondsen dienden op 1 juli 2014 alle wijzigingen die voortvloeien uit de Wet versterking bestuur pensioenfondsen geïmplementeerd te hebben. Dat heeft geleid tot een aanzienlijke toename van het aantal toetsingsaanvragen voor bestuurders en ook leden van Raden van Toezicht.

Nadat in 2013 14% van het aantal kandidaten bij DNB de toets niet haalde, zijn er in 2014 met 13% aftoetsingen iets meer kandidaten die wel door de toetsing heen komen. Hoewel deze daling klein is en voornamelijk betrekking heeft op slechts één kalenderjaar, ondersteunen de cijfers per sector de indruk van DNB dat banken, verzekeraars en pensioenfondsen kandidaten van hogere kwaliteit voordragen dan voorheen.

De AFM

De ervaring binnen de AFM leert dat kandidaten zich in de loop der jaren meer bewust zijn geworden van de geschiktheidseisen en hier op anticiperen. Dit komt bijvoorbeeld tot uiting in de cijfers van de toetsingen bij beleggingsinstellingen en financiële dienstverleners, aangezien het aantal getoetste personen relatief hoog ligt ten opzichte van het aantal niet goedkeuringen. Een verklaring hiervoor ligt onder meer in het gegeven dat voor de beleidsbepalers en commissarissen van beleggingsondernemingen, financiële dienstverleners en beheerders van beleggingsinstellingen al vanaf 2006 een Beleidsregel deskundigheid¹⁴ gold. Het aantal gevallen bij beleggingsondernemingen waarbij een aanvraag is afgekeurd of ingetrokken ligt hoger omdat er relatief veel intrekkingen van aanvragen op eigen initiatief zijn, wegens andere gronden dan geschiktheid, bijvoorbeeld het niet kunnen voldoen aan prudentiële vereisten.

Hoewel de bewustwording van de geschiktheidseisen lijkt te zijn gegroeid onder kandidaat beleidsbepalers en commissarissen, is het moeilijk op basis van bovenstaande cijfers algemene conclusies, bijvoorbeeld over de kwaliteit van de financiële instellingen, te trekken.¹⁵

¹⁴ De Beleidsregel deskundigheid is een voorloper van de Beleidsregel geschiktheid.

¹⁵ Er zijn bijvoorbeeld gevallen bekend van financieel dienstverleners waarbij een afgetoetste kandidaat feitelijk de activiteiten als beleidsbepaler bleef voort zetten, maar in een functie die buiten de toetsing viel. Het integriteitstoezicht op de onderneming vervult een bruikbare aanvullende rol om tegen dergelijk handelen op te treden.

Bij beleggingsinstellingen is te zien dat het aantal beheerders flink is gestegen omdat, door de inwerkingtreding van de AIFMD, een nieuwe populatie onder het AFM toezicht is komen te vallen.¹⁶ Het aantal gevallen dat bij beheerders van beleggingsinstellingen een aanvraag is afgekeurd of ingetrokken is beperkt omdat er een overgangsregeling van kracht is voor zittende beleidsbepalers en commissarissen van vergunninghoudende beheerders van beleggingsinstellingen die in het verleden al op betrouwbaarheid en geschiktheid getoetst zijn. Voor instellingen die zich bezig houden met crowd funding en die een ontheffing aanvragen voor opvorderbare gelden, geldt alleen een toetsing op betrouwbaarheid. Voor deze groep kan daarom geen uitspraak worden gedaan over geschiktheid.

6. Algemene toelichting op (on-)geschiktheid

Geschiktheid bestaat uit kennis, vaardigheden en professioneel gedrag. Geschiktheid kan onder meer worden aangetoond door opleiding, werkervaring en competenties. Beleidsbepalers en commissarissen dienen geschikt te zijn op de volgende onderwerpen:

- Bestuur, organisatie en communicatie;
- Producten, diensten en markten waarop de onderneming actief is;
- Beheerste en integere bedrijfsvoering;
- Evenwichtige en consistente besluitvorming.

Welke competenties van belang zijn, is mede afhankelijk van de functie die de kandidaat gaat bekleden, het collectief waarin de kandidaat gaat opereren en van het soort, de omvang en de complexiteit en het risicoprofiel van de instelling. Een gebrek aan competenties als bestuurlijke verantwoordelijkheid, helikopterview of onafhankelijkheid, kan dan een reden zijn om tot een negatief oordeel te komen. Ook kunnen arbeidsverleden, lerend vermogen, professioneel gedrag van de kandidaat en diversiteit een rol spelen.

Bij het oordeel van de toezichthouder over de geschiktheid van de kandidaat speelt de samenstelling en de kwaliteit van het collectief een belangrijke rol. De geschiktheidsmatrix die een instelling bij elke toetsing aanlevert, geeft een overzicht van de kennis en de ervaring binnen het bestuur, de Raad van Commissarissen of de Raad van Toezicht op de verschillende onderwerpen van de Beleidsregel geschiktheid. Het is van belang dat de leden van het collectief elkaar aanvullen qua kennis en of ervaring.

Er kunnen meerdere redenen zijn om tot het oordeel te komen dat de betreffende kandidaat niet geschikt is. De meest voorkomende redenen zijn:

- Soms zijn kandidaten onvoldoende voorbereid op de functie en de instelling waar zij gaan werken. Zij weten weinig van de onderneming of de sector, weten niet precies welke functie zij gaan bekleden binnen het bestuur of wat in de raad van commissarissen (RvC) hun aandachtsgebied wordt (bijvoorbeeld ICT of Compliance). Soms verkeren kandidaten in de veronderstelling dat zij van de andere aandachtsgebieden weinig hoeven af te weten.

¹⁶ De AIFM-richtlijn is in beginsel van toepassing op alle beheerders van een of meerdere alternatieve beleggingsinstellingen, dat wil zeggen collectieve beleggingsvehikels die niet als instelling voor collectieve belegging in effecten (Icbe) kwalificeren. Onder meer private equity-, hedge-, infrastructuur-, vastgoed-, aandelen- en obligatiefondsen vallen onder AIFM-toezicht.

- Sommige kandidaten hebben onvoldoende kennis van de regelgeving die geldt voor de onderneming. Iemand is dan bijvoorbeeld onbekend met de inhoud van concepten als "Solvency II" of "SREP" die van groot belang zijn in het toezichtkader voor bepaalde financiële instellingen.
- Opvallend is dat blijkt dat 'zittende' commissarissen die voor het eerst op geschiktheid worden getoetst, inhoudelijk soms niet op de hoogte zijn van de kern van de problematiek die bij de instelling speelt. Daaruit blijkt dat zij te beperkt invulling hebben gegeven aan hun toezichthoudende rol.

7. Gevolg van de toetsingen

Zoals genoemd in het overzicht in paragraaf 4, gold in 2013 en 2014 voor in totaal respectievelijk 9% en 10% van de voorgedragen kandidaten dat zij niet door de toets van de toezichthouders kwamen.

Het is nog te vroeg om op basis van de voorgaande cijfers duidelijke ontwikkelingen of trends te benoemen in de effecten van de geschiktheidstoetsingen. Ons is echter opgevallen dat de geschiktheidseisen er voor zorgen dat bij bepaalde beleidsbepalers, commissarissen en instellingen een toenemend bewustzijn bestaat bij de eisen waaraan een kwalitatief goede kandidaat moet voldoen en de verschillende terreinen waarop de kandidaat wordt getoetst¹⁷. Ook lijkt er bij die instellingen meer aandacht te zijn voor het belang van inhoudelijke kennis, vaardigheden en professioneel gedrag. Kandidaten met wie een toetsingsgesprek gevoerd wordt, zijn dan goed voorbereid voor de betreffende functie.

Wanneer daarbij in ogenschouw wordt genomen dat DNB en de AFM 10% van de voorgedragen beleidsbepalers en commissarissen niet heeft goed gekeurd, is aannemelijk dat dit de kwaliteit van de betreffende collectieven ten goede is gekomen. Om het bewustzijn verder te vergroten, hebben DNB en de AFM gekozen voor een proactieve benadering in het informeren van instellingen en mogelijke toekomstige beleidsbepalers en commissarissen over de geschiktheidseisen en hoe de toezichthouders aan deze eisen toetsen. De toetsingen lijken er aan bij te dragen dat financiële ondernemingen beter in staat zijn om invulling te geven aan hun verantwoordelijkheid voor het aanstellen van geschikte en betrouwbare beleidsbepalers.

¹⁷ Zie hier de vier onderwerpen die genoemd worden in paragraaf 6